

VUG

KRONIKOS

NR.2

PANIRK Į
UŽUPIETIŠKOS
DVASIOS
PRIPILDYTĄ
PASAULĮ

VUG KOVO HOROSKOPAI -

JAUČIUS APLANKYS MEILĖ?

RAMANAUSKO INTERVIU -

ISTORIJA, 1989-IEJI IR PIENAS?!

2022

PRAKALBA Į MALONŪJŲ VUG' IETĮ

Įsivaizduok, jei vieną dieną patektum į laiko kilpą. Kasryt atsikėlus kalendorius žymėtų tą pačią dieną, o aplinkiniai, draugai, tėvai gyventų tą pačią dieną iš naujo ir iš naujo, neprisimindami, kas vyko vakar ir laukdami išauštančio rytojaus. Ką tokiu atveju veiktum tu? Imtum kraustyti iš proto ar ieškoti atsakymo fantastinėse knygose? O gal pasinaudotum sustojusiu laiku ir bent kartą pristabdytum kasdien šviesos greičiu lekiančias mintis, pamirštum slegiančius rūpesčius ir bent kartą pamąstytum, kas iš tiesų daro tave laimingu? Turim tau pasiūlymą, jei retkarčiais netikėtai, su tam tikra priežastimi ar be jos, taip atsitiktų - pirmadienis, kurio taip nemėgstame, ar penktadienis, kuriam išaušus džiaugiasi kone kiekvienas, imtų kartotis iš naujo ir iš naujo - kviečiam apsižvalgyti, įsigilinti į magišką ir stebuklingą mūsų Užupio gimnaziją. Joje galima atrasti ne vien gražių, meniškų, unikalių kūrinių, vietų, žmonių ar peizažų, bet taip pat ir gyvenimo džiugesį, kurį sukuria maži stebuklingi momentai ir detalės. O gal tau net pavyks atskleisti gyvenimo meniškąją prasmę, džiugesį, virpesį laikuose momentuose, atsitiktinumuose, kurie sukuria šypseną keliančią atmosferą...

– PAGARBIAI, VUG'O ŽURNALO KOMANDA

INTERVIU SU PIJUMI VASILIAUSKU

Pijus Vasiliauskas – mūsų mokyklos trečios klasės mokinys, jaunas reperis, poetas, kūrėjas, grupės „Operatyvūs“ narys. Kviečiame su juo susipažinti artimiau!

Kaip repas atsirado tavo gyvenime?

Repas mano gyvenime atsirado, kai buvau dar visiškai vaikas. Tuo metu mano mama buvo Ukmergės jaunimo laisvalaikio centro direktorė. Ji mane pasiimdavo į darbą. Tuo metu repas populiarėjo ir paaugliai ten repuodavo, o aš klausydavau. Tuomet paėmiau iš jų pavyzdį ir pats pradėjau klausytis repo.

Kodėl muzika tau yra tokia svarbi?

Tai yra vienintelis dalykas, kurį aš darau ir praktikuoju jau nuo mažens ir tai daryti man sekasi tikrai neblogai. Muzika leidžia man išreikšti save.

Kada pradėjai freestyle'inti? Kiek laiko tam reikia skirti, kad pasiektum gerų rezultatų?

Kai pradėjau domėtis repo muzika, atradau ir freestyle'ą. Negalėčiau pasakyti, kiek darbo reiktų jį įdėti, nes visi esame skirtingi. Vieniems duota, o kitiems ne. Vieni turi minčių srautą, o kiti neturi. Manau, kad svarbiausia yra mėgautis tuo, ką darai. Tuomet bus matomi ir rezultatai.

Kaip nusprendei pradėti dalyvauti repo kovose? Kaip atsirado drąsos lipti ant scenos? Ar nebuvo baisu?

Kadangi stebėdavau ir domėdavau naujienomis apie repą, žinojau, kad vyksta repo kovos. Kai man buvo devyneri metai, pirmą kartą sudalyvavau šiose kovose savo gimtajame mieste Ukmergėje. Sulaukus dvylikos vienas mano pažįstamas pakvietė mane sudalyvauti kovose dar kartą. Tada susilaukiau nemažai simpatijų ir nusprendžiau dalyvauti repo kovose kiekvienais metais. Aš smarkiai nesijaudindavau, nes buvau užtikrintas savo freestyle'inimo sugebėjimais ir pasitikėdavau savimi. Ramino tai, kad kovos nebūdavo koncertas, kur viskas suplanuota ir reikia viską atlikti preciziškai.

Ar čia gyveni su tėvais, ar atsikraustei vienas? Kaip nusprendei atsikraustyti gyventi į Vilnių?

Į Vilnių gyventi atsikrausčiau vienas, šiais metais. Jau gana seniai turėjau planą atsikraustyti gyventi į Vilnių. Tai padariau dėl savo kūrybinių tikslų, nes pasidarė labai nepatogu dažnai važinėti iš Ukmergės į Vilnių.

Kaip nusprendei, kad nori mokytis Vug'e?

Greičiausiai dėl gerų atsiliepimų. Girdėdavau, kad čia labai meniška mokykla ir geri mokytojai, bei labai draugiški mokiniai. Visada labai mėgau Užupio rajoną.

Ar planuoji sieti ateitį su muzika?

Norėčiau kurti dainas ir koncertuoti. Žodis ir jo skleidimas žmonėms tikrai yra mano planuose. Jeigu jau darau tai dešimt metų, manau darysiu tai, kol galėsiu.

Ar yra kokių nors veiklų, kurios tau suteikia tiek pat džiaugsmo, kiek muzikos kūrimas?

Man patinka rašyti eilėraščius ir skaityti knygas. Taip pat

be galo mėgstu keliauti bei leisti laiką su artimaisiais. Dar nemažai džiaugsmo man teikia įvairūs fiziniai išbandymai, (žygiai, ledinis vanduo).

Kokios yra tavo mėgstamiausios knygos?

Hermann Hesse „Sidharta“ ir „Narcizas ir auksaburnis“, Franco Kafkos „Procesas“, Gabriel García Márquez „Šimtas metų vienatvės“.

Kokia vieta pasaulyje tau paliko didžiausią įspūdį?

Esu turėjęs dvi fantastiškas keliones po JAV. Apkeliavau pusę Amerikos - ir rytus, ir vakarus - bet mane sužavėjo ne miestai, o gamta. Tose kelionėse turėjau įspūdingiausių vidinių perversmų, kadangi abi kelionės truko du mėnesius. Taip pat man labai patinka Florencijos miestas Italijoje.

Kas tave įkvepia kurti?

Mane asmeniškai įkvepia mano kasdienė veikla. Kuo daugiau nuotykių patiri, tuo didesnis įkvėpimas. Manau tam, kad kurčiau, turiu patirti emocijas, nes be emocijų kūryba neįmanoma.

Papasakok apie savo kūrybos procesą. Kaip gimsta tavo dainos?

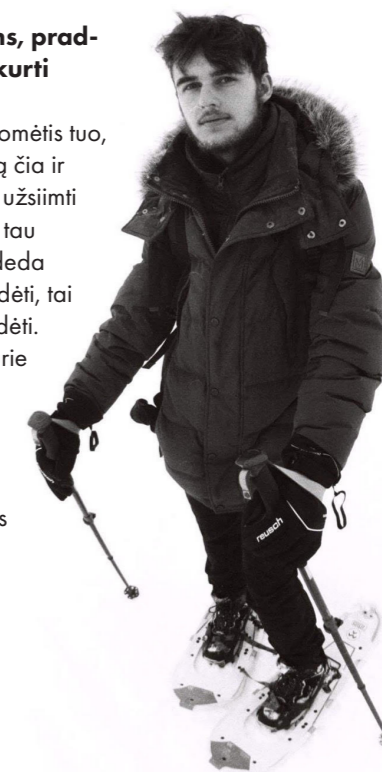
Visų pirma sugalvoju žodžius arba atsiranda muzikinė dalis, kuri patraukia mano dėmesį. Tada klausydamas aš išjaučiu ir sugalvoju žodžius. Bet manau dažniau mano galvoje gimsta žodžiai. Tuomet piešiuosi vaizdą, kokio skambesio aš norėčiau. Paskui su didžiule komanda deriname muziką, taip pat plėtoju žodžius. Kai visi šie žingsniai jau būna atlikti, dainą reikia įrašyti.

Ar groji kokių nors instrumentu?

Esu baigęs muzikos mokyklą ir moku groti smuiku. Šiek tiek dar groju pianinu ir gitara.

Ką patartum žmonėms, pradantiems repuoti ir kurti muziką?

Patarčiau kuo daugiau domėtis tuo, ką darai. Net nežinau, ką čia ir pridurti. Siūlyčiau tiesiog užsiimti mėgstama veikla, jeigu ji tau suteikia malonumą ir padeda gyvenime. Jeigu nori pradėti, tai vienintelis būdas yra pradėti. Yra draugiškų žmonių, kurie galės padėti, ir internetas, kuriame pilna naudingos informacijos. Manau būtent dabar yra puikios galimybės plėtoti kūrybą.

Kuri tavo daina tau patinka labiausiai? Kodėl?

Labai sunku išsirinkti, nes dainos, kurios man patinka labiausiai, yra neišleistos. Atrodo, kad geriausia daina yra ta, kurios dar nesukūrei. Bet jeigu reikia rinktis iš sukurtų ir jau pasiekiamų dainų, man arčiausiai širdies yra daina „Degėm. Gesom. Pripratom.“. Ši daina buvo kertinis momentas mano kūryboje ir gyvenime. Ji turi labai gilią emociją, o, kaip ir sakiau, emocija kūryboje yra labai svarbu.

Kaip į šią tavo veiklą reaguoja šeima?

Šeima mane labai palaiko nuo pat pirmų dienų. Mama netgi organizuodavo renginius, kuriuose suteikdavo man galimybę pasirodyti. Be tėčio ir mamos nemanau, kad mano gyvenimas ir kūryba būtų taip susiklostę.

Kaip atsirado jūsų grupės „Operatyvūs“ ir tavo sceninis vardas?

Jis gimė labai stipriai visko neapgalvojus ir gana netikėtai. Man paskambino draugas ir pasakė, kad būsim „Opera“, nes tuo metu buvom tik pradėję kurti ir dar neturėjome pavadinimo. Vėliau pakeitėme pavadinimą į „Operatyvūs“, kad mus būtų lengviau rasti. Ir tas pavadinimas labai gerai mums tiko. Aš asmeniškai mėgstu, kai mane pristato kaip Pijų Operą. Anksčiau visada vengdavau savo vardo ir norėjau susigalvoti kokį nors kitą sceninį vardą, bet dabar noriu, kad mane pristatytų vardu ir mūsų grupės pavadinimo atšaka „Opera“.

Ar turi mėgstamiausią atlikėją/atlikėjus? Kas jie tokie?

Ko gero, man svarbiausi atlikėjai buvo Eminemas, grupė „Foje“ ir Andrius Mamontovas, Tom Odell. Paskui pradėjau klausytis džiaz. O šiuo metu labai pamėgau grupę „Solo ansamblis“.

Grupė „Operatyvūs“ - papasakok apie ją. Kaip gavosi, kad ją sukūrėt? Ar dainų tekstai tavo, ar bendros kūrybos?

Mes susipažinome prieš dešimt metų. Aš buvau pradėjęs kurti, įrašinėti dainas ir jomis dalindavausi. Domantas atrado mano kūrybą ir su manimi susisiekiė bei pasiūlė man dirbti

kartu. Aš nedvejodamas sutikau ir tuomet susikūrė mūsų grupė. Mūsų dainų tekstai yra bendros kūrybos. Nėra tokios dainos, kurią jis ar aš būčiau sukūręs vienas.

Papasakok apie dalyvavimą Xfaktoriuje. Kokie įsimintiniausi išpūdžiai liko iš projekto?

Xfaktoriuje sudalyvavome, nes norėjome praplėsti savo auditoriją ir klausytojų ratą. Iš pradžių nenorėjome ten dalyvauti, bet paskui nusprendėme, kad tai gali būti visai naudinga. Nors Xfaktorius niekada nebuvo projektas, kuriame norėčiau sudalyvauti, ir tai tikrai nėra kūrėjų, o ypač tokios muzikos kūrėjų projektas, jis atnešė nemažai naudos. Mes išsiskyrėme iš visų atlikėjų ir buvome pastebėti. Atsirado daug naujų sekėjų ir klausytojų.

Ateityje labiau norėtum būti žinomas kaip solo atlikėjas ar visgi darbas komandoje labiau traukia?

Į šį klausimą pastaruoju metu bandau pats sau atsakyti. Bet manau norėčiau būti žinomas kaip Andrius Mamontovas, nes visi žino grupę „Foje“ ir visi žino Andrių Mamontovą kaip atskirą atlikėją. Norėčiau kurti tiek atskirai, tiek grupėje.

Įdomumo dėlei - koks žodis tau skamba gražiausiai, o koks atvirkščiai?

Labai gražūs žodžiai man yra „porcelianas“ ir „vitališkas“. Neturiu žodžio, kurio nemėgčiau. Visi žodžiai yra gražūs.

ŠIMTADIENIS

2022

Tik šimtas dienų – atrodo, tiek nedaug, palyginus su tuo, kiek dienų prabėgo per visus metus, praleistus už mokyklos suolo. Vasario 10 dieną prisiminėme visas šių metų ketvirtokų dienas, praleistas šioje mokykloje, bei pabandėme bent viena savo širdies dalele priimti faktą, kad liko jau tiek mažai iki mokyklos baigimo. Išjautėme kiekvieną iš laimės ar liūdesio nuriedėjusią ašarą, nuskambėjusį juoką, išsakytą mintį. Šią akimirką nublanksta visi pažymiai, atsiskaitymai, nesutarimai, lieka tik didžiulis vienybės ir bendruomeniškumo jausmas...

Šimtadienio tema - pavogtas angelas. Teko samdytis detektyvus, tirti nusikaltimo vietą, mat pagrindinis tikslas – išsiaiškinti, kas drįso pavogti mūsų bendruomenės simbolį. Nenuostabu, kad tarp įtariamųjų galėjo atsirasti bet kas, o ypač mūsų paskutines dienas šioje mokykloje skaičiuojantys ketvirtokai. Įvykis rimtas, teko pasidaruoti, ne vieną apklausti, o su kai kuriais net ir sukonfliktuoti. Deja,

nors apklauskos buvo dokumentuojamos bei vertinamos pačių geriausių šalies, o gal net ir pasaulio detektyvų, to nepakako. Priimtas sprendimas - kviesti visus ketvirtokus į aktų salę pakartotiniam tyrimui.

Tarp susirinkusiųjų buvo galima pastebėti sumišimo, nekantrumo bei nežinomybės, kas laukia, jausmus. Tačiau visa tai išblaskė smagiai pasitikę tyrimo vedėjai, pastaruosius jausmus pakeitė susidomėjimas ir šypsena veide. Detektyvai šį kartą pasirodė esą ypač kūrybingi, kvietė klasių atstovus dalyvauti beprotiškiausiose konkursuose: greičiausiai sugroję „cup song“ melodiją, sudėlioję įtariamųjų nuotraukas, nulupę svogūno lukštą už draugo nugaros ar atspėję dainos žodžius, buvo išsteisinti. Tačiau staiga viskas pasisuko labai netikėta linkme: iš pradžių tapę tik įtariamaisiais, o vėliau paskelbti ir nusikaltėliais buvo ne kas kitas, o ketvirtų klasių auklėtojai!

Salėje buvo juntamas sumišimas ir detektyvai drąsiai pateikė savo verdiktą, kad vadovaudamiesi tiek Lietuvos respublikos baudžiamuoju kodeksu, tiek Užupio respublikos konstitucija nusprendė, jog skaudžiausia bausmė - išsiskirti su auklėtiniais.

nuostabiais muzikiniais šou. O ypatingą reakciją išprovokavo VUG prezidentas savo eileraščiu, visi buvo nuginkluoti nuoširdumu. Tai buvo taip fikra, artima ir nuoštabu. Viską vainikavo Biplan grupės daina su beprotiškai svarbia mintimi: „viskas bus gerai.“

Kadangi detektyvai puikiai pasidarbavo ir išsiaškino tyrimą, paskutines dienas mokykloje skaičiuojantys ketvirtokai galėjo pasimėgauti tradicija tapusia bei iš širdies gelmių įkvepiančia direktorės kalba, sujaudinančiais auklėtojų žodžiais, šilumą širdyje siejančiu VUG'ietės Ramunės muzikiniu pasirodymu, Maškos ir Čeburaškos repu, sukėlusiu mažų mažiausiai šypseną veide kiekvienam žiūrovui, pačių ketvirtokų pristatytu iš kasdienybės atsiminimų sukurtu filmuku bei net dviem

Dėkojame visiems organizavusiems šį nuostabų renginį. Laikas praleistas kartu, sukurti atsiminimai - neišdildomi, o atmosfera ir nuotaika nepakartojama. Atskiras didelis ačiū jums, ketvirtokai, kad prisidėjote viskuo - veiksmais, žodžiais, mintimis ar pasirodymais. Ačiū kiekvienam, kad padedate kurti Užupio gimnaziją. Ačiū, kad nebijote mokytis, augti ir mylėti.

Ar žinote, kad oficialus Kryžiuočių ordino pavadinimas yra šventiausios mergelės Marijos vokiečių namų Jeruzalėje ligoninės ordinas.

INTERVIU SU MOKYTOJU ROBERTU RAMANAUSKU

Labas, VUG'ietil! Kviečiame artimiau susipažinti su mūsų mokyklos istorijos mokytoju Robertu Ramanausku ir sužinoti apie jo įdomią patirtį šioje mokykloje!

1. Koks buvo įsimintiniausias įvykis, nutikęs su mokiniais?

Seniai seniai, kai dar buvau jaunas mokytojas... 1989-ieji metai, Lietuvoje vyksta tautinis atgimimas, sovietinių istorijos mokymo programų nepaisoma, mokoma tikrosios istorijos be melo ir nutylėjimų. Bet viena bėda – nėra dar kitokių vadovėlių ir istorijos pamokos mokiniui kiek nuobodokos, nes mokytojui tenka rengti konspektą ir jį diktuoti mokiniams. Tada nei kompiuterių, nei spausdintuvų, nei kopijavimo aparatų mokyklose nebuvo. Žodžiu, aš diktuoju, mokiniai rašo. Vienai 11-okų klasei tai atsibosta, jie maištauja, sunku juos paskatinti užsirašinėti. Kiek pyktelėjęs pareiškiu: „darbas su jumis tiesiog kenksmingas, turėtų mokytojams dalinti pieną toksinams šalinti“. Kitą rytą įžengęs į klasę randu įtartina tvarkingai ir tyliai sėdinčius mokinius. Nujaučiau, kad tyla pranašauja audrą. Ir tikrai, ant mokytojo stalo randu butelį pieno. Tenka pateisinti savo mokinių lūkesčius – vienu mauku pieną išgeriu. Tada vėl imuosi to nuobodaus diktavimo... Istorija baigėsi tuo, kad ta klasė savo laidoje geriausiai mokėsi istorijos, su kai kuriais tų mokinių bendrauju iki šiol. Beje, niekada mokiniai taip nesidomėjo, nesizavėjo istorija, kaip tais laikais.

2. Kuo VUG'as Jums asmeniškai ypatingas?

Viskuo. Vieta, kur stovi gimnazijos pastatas. Ypatingais kolegoms. Dvasia. Vertybėmis. Tradicija. Santykiais. Tiesiog protingais žodžiais nenusakysi. Arba VUG'as tave priima, o tu jį, arba tiesiog čia tavęs nelieka.

3. Kaip Jūsų akimis keičiasi jaunimas? Į gerą ar blogą pusę? Turiu omeny tuos, kas mokosi Užupyje.

Na, matyt jau taip gyvenime nutinka, kad kuo daraisi vy-

resnis, tuo jaunimas yra keistesnis tavo akims. Jis vis dar toks pats savo maištu, prasmių paieškomis, įgijamomis patirtimis. Pasigendu pareigingumo, atsakomybių, motyvacijos, darbingumo, gal net atviresnio dialogo su mokytoju. Bet stengiuosi juos atverti, kartais netgi pavyksta.

4. Kaip manote, kokios elgesio problemos dažniausiai kyla dabartiniams mokiniams?

Gero tono elgesio, kai savigarba sutampa su pagarba. Suvokimo, kas yra elgesio, aprangos etiketas. Linkėčiau jiems labiau pasijauti damomis ir džentelmenais ir atitolti nuo gatvės stiliaus. Tačiau mokinių elgesio problemų pernelyg neįjuntu savo pamokose.

5. Kaip nusprendėte pasirinkti mokytojo profesiją?

Tai ji mane pasirinko, tikiuosi, kad neapsiriko. Studijų metais atlikdamas privalomą pedagoginę praktiką suvokiau, kad man tai tinka, patinka ir sekasi. Būdamas kažkiek savo gebėjimais universali asmenybė, tam viskam randu pritaikymą savo kaip mokytojo ir klasės auklėtojo veiklose. Per tai įsitraukiau į savo profesiją. Nenorėčiau jos keisti į nieką. Mokytojo darbe svarbiausia, kad specialybė (istorikas, matematikas, lituanistas ir pan.) neviršytų mokytojo profesijos. Pirmiausi reikia būti mokytoju.

6. Kas Jūsų darbe yra sunkiausia?

Tikriausiai sunkiausias iššūkis įveikti mokinių abejingumą, nenorą mokytis, tobulėti. Tada sunku, nes pamoka tiesiog „neįvyksta“. Laimingas tada, kai iš pamokos išeinu pavargęs, nes atidaviau, kiek turėjau, o mokiniai pasiėmė viską ir dar šiek tiek.

7. Kokių patarimų galėtumėte duoti jauniems žmonėms, norintiems ateityje dirbti su vaikais?

Galėčiau duoti ne vieną, bet apsiribosiu trimis. Eidamas į pamoką turi žinoti, ką iš pamokos išsineš tavo mokiniai. Pažymys negali būti nulemtas tavo asmeninio palankumo ar nepalankumo konkrečiam mokiniui. Mokai ne pasirinkto mokomojo dalyko, pavyzdžiui, istorijos, o teiki visapusi išsilavinimą.

8. Koks buvo nemaloniausias nutikimas dirbant mokytojo darbą?

Tokio konkretaus nutikimo nepamenu. Nemaloniai pasijuntu tada, kai suvokiu, kad niekuo savo mokiniui negaliu padėti, ypač tada, kai ignoruojama siūloma pagalba.

9. Ar kažkaip pasikeitėte dirbdamas Užupio gimnazijoje?

Atėjau dirbti į Užupio gimnaziją patyręs perdegimą ankstesnėje mokykloje. Čia atgimiau, nuolat tobulėjau, daug nuveikiau istorijos mokytojų bendruomenės ir gal net kažkiek Lietuvos labui. Pirmieji mano mokiniai VUG'e užkėlė jų mokymo kartelę, ko aš ir norėjau, tikėjaisi. Dabar jų kartelę stengiuosi iškelti šiandienams mokiniams. O keičiuosi nuolat, kaskart po skambučio ateidamas į vis kitos klasės pamoką.

10. Kaip manote, kokių savybių labiausiai trūksta dabartiniam jaunimui?

Oi, koks klatingas klausimas! Rizikuoju prarasti jų pasitikėjimą. Juokauju. Trūksta suvokimo, kad kiekvienas žmogus yra pasitinkamas pagal aprangą, o išlydimas pagal protą. Todėl apranga ir protas dažniausiai vienas kitą papildo, pabrėžia. Apranga turi būti protinga, o protas aprengtas mokslu ir kultūra. To ir palinkėčiau jiems.

11. Dažnai girdime, kad VUG'o jaunimą vadina menininkais, o patį VUG'ą menininkų mokykla. Ar ir Jūs šią vietą taip matote ir pritariate šiam vaizdinui? Manote, kad ši mokykla turi išskirtinių bruožų tarp kitų Vilniaus ar net visos Lietuvos gimnazijų? Ar tuos bruožus priskiriat ir sau, kaip VUG'o bendruomenės nariui?

Viena legenda gimdo kitą. Užupis – Vilniaus menininkų pamėgta ir apgyvendinta Vilniaus vieta. Ar tai būtina turi persiduoti gimnazijai? Menas reikalauja dvasios laisvės, tai šia prasme mūsų gimnazijoje tos dvasios laisvė juntama. Bet menas reikalauja ir pasiaukojimo, atsidavimo, polėkio ir didelio reiklumo sau. Tai irgi laisvės išraiška. Tad vaizdinys ne visada tapatus turiniui. Tikrai pritariu, kad mūsų gimnazija turi išskirtinių bruožų, kažkada dalyvavęs VUG organizuotame renginyje panorau joje dirbti ir po kokio dešimtmečio tas noras išsipildė. Kelis pirmus metus vis paglostydavau gimnazijos sienas, kurios mane įsileido, priėmė. Kas tą patį jaučia, tada jaučia ir laisvą menininko dvasią, jai leidžia sklęsti. Ir menas, kurį senovės graikai vadino žodžiu „technė“, iš čia kilo ir žodžiai „technika“, „technologija“, yra ne kas kita, kaip išmanymas ir gebėjimas patirti, iširti, suprasti, paaiškinti ir išreikšti kūryba. Mes esam tiek menininkų mokykla, kiek tai padaryti mums pavyksta, kiek to norime, siekiame. O legenda gal ir yra tas bruožas, kuris mus daro išskirtiniais...

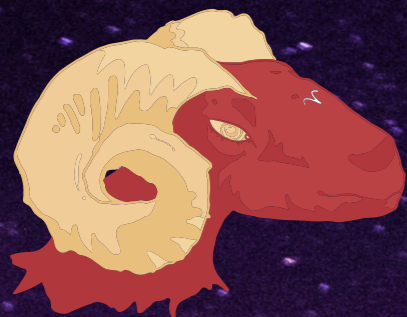
VUG

STILINGIAUSI NUSIKALTĖLIAI

VUG HOROSKOPAI

2022 KOVAS

AVINAS

Kovo mėnesį Avinų gyvenime nusimato permainos, šio ženklo atstovams norėsis naujovių. Todėl nenusitebki, jei vieną rytą atsibudęs staiga nuspręsi pradėti sveikai maitintis ir į mokyklą pasiimsi lapinių salotų, o valgyklos pikantiška bandelė pasirodys pernelyg kaloringa. Tačiau permainos gali būti ir nebūtinai teigiamos (tikrąja to žodžio prasme) – žvaigždės rodo, kad Avinams padidėjusi tikimybė gauti neigiamą pažymį iš matematikos kontrolinuko, todėl pasiruošk per pamokas ne miegoti, o intensyviai dirbti.

LIŪTAS

Mėnesio pradžioje Liūtai gali turėti tam tikrų sunkumų susijusių su asmeniniais santykiais. Galbūt susipyksi su savo mėgstamiausia mokytoja arba draugas neduos nusirašyti namų darbų. Tačiau mėnesio vidury viskas turėtų išsispęsti, reikalai pradės gerėti. Ir nepamiršk, kad esi Liūtas – pavasarį sustiprės tavo patrauklumas ir charizma, todėl būk pasiruošęs sugauti daugiau žvilgsnių mokyklos koridoriuose.

JAŪTIS

Kovą po truputį pradės šilti ne tik orai, bet ir Jaučio širdis. Gali staiga užsinorėti meilės, romantikos. Gali netgi atsirasti noras parsisiųsti Tinderį ir paieškoti romantikos ten, bet būk atsargus! Tas nuostabus žmogus, kurio Tinderio bio parašyta „Į matkės pamokas neinu, užtat į tave“ gali sudaužyti tau širdį.

MERSELĖ

Mergelėms kovą patartina užmegzti naujas pažintis, kurios galėtų praversti ateity. Pavyzdžiui, gali pradėti dažniau per pertraukas lankytis Biržų duonoj ir susidraugauti su pardavėjom – galbūt kada nors padarys nuolaidą morkų pyragui. Taip pat likimas Mergelėms paruošė malonių siurprizų – kovą yra ypač palankus metas vedyboms (nors gal iš karto dar geriau pabaik mokyklą).

DVYNIAI

Pirmą pavasario saulutė Dvyniams bus tikras valios išbandymas – per paskutines pamokas visuomet bus kritiškai padidėjęs noras pasivaikščioti mieste arba paprasčiausiai važiuoti namo. Bet pasistenk dar šį mėnesį šiam norui atsisipirti, kadangi bėgti iš pamokų daug labiau apsimokės gegužę ar birželį, o n raidės pačios savęs nepateisins.

SVARSTYKLĖS

Atšils orai ir mėnesio pabaigoje Svarstyklių ženklo atstovams vėl atsiras didžiulis noras kilti ant Bekešo, pasigrožėti vaizdu. Tačiau kol kas patartina to dar nedaryti – žemė gali dar būti nevisai išdžiūvusi, o paslysti leidamasis nuo kalno tikrai nenorėtum. Todėl teks kol kas dar grožėtis vaizdu kitose vietose, pavyzdžiui, ant suoliuko priešais Biržų duoną.

VĖŽYS

Vėžiai šį mėnesį turi skirti dėmesį darbui, tiek protiniam, tiek fiziniam. Tuomet kovą galėsi kilti karjeros laiptais arba bent jau neuždusdamas pakilti mokyklos laiptais į ketvirtą aukštą. Taip pat gali būti ramus dėl finansinio stabilumo – kovą bandelės valgykloje (tikėkimės) nepabrangs, todėl tavo piniginė nepatirs nuostolių.

SKORPIONAS

Kovą padidės Skorpionų atsparumas stresui ir visi laukiantys kontroliniai pasidarys visiškai nebaisūs. Tačiau per daug neatsipalaiduok! Per žemas streso lygis gali nulemti visiškai netikėtą vidurkių suprastėjimą. Todėl nors streso nejauti, kontroliniams vis tiek turėtum ruoštis. Taip pat Skorpionams padidėjusi tikimybė tapti prokrastinacijos čempionais.

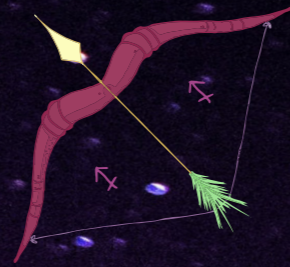

MOKYTOJOS LINOS CHOLINIENĖS FILMŲ REKOMENDACIJOS

ŠAULYS

Vos tik temperatūra pakils aukščiau 5 C, kūno kultūros mokytojai pradės vesti visus sportuoti į lauką. Todėl prieš eidamas į kūno kultūros pamokas gerai pagalvok, ar tikrai apsimoka. Žvaigždės rodo, kad Šauliai yra iš prigimties labai sportiški, puikios fizinės formos, todėl jiems užtenka tiesiog kartą per dieną užkilti laiptais į ketvirtą aukštą.

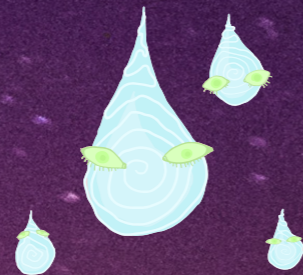
OŽIARAGIS

Ožiaragiai pirmąjį pavasario mėnesį turėtų pagaliau pradėti vykdyti tuos pažadus, kuriuos davė sau naujų metų pradžioje. Taip pat Ožiaragiams patartina pradėti savęs tobulinimo kelionę. Pradėk nuo mažų dalykų – atsinešk pagaliau vadovėlį į pamoką. Patikėk, suolo draugo vadovėliai tikrai nėra lengvesni už tavuosius, jam taip pat skauda nugarą.

VANDENIS

Vandeniams kovas yra palankiausias metas meilės būrimams. Gali pradėti burti iš žiedų arba įsigyti raudoną žvakę ir taro kortas. Arba gali netgi pradėti domėtis astrologija. Kas žino, gal tai yra tavo tikrasis pašaukimas, daug žadantis karjeros kelias? Žvaigždės rodo, kad jeigu įdėsi pakankamai darbo, kada nors pralenksi netgi ikoniškąją Palmirą.

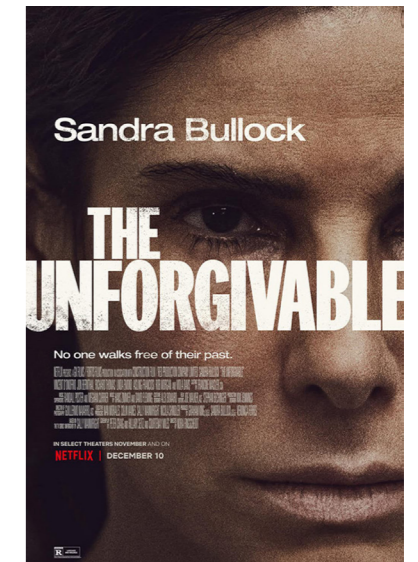
ŽUVYS

Kovą ištirpus ledui pasidarys vėl patogiu per pertraukus bėgti į Ikiuką. Gali netgi pabandyti pagerinti savo asmeninį bėgimo į Ikiuką greičio rekordą, nes pavasarį pas Žuvis atsiras daug naujų jėgų ir energijos. Taip pat turėsi galimybę atsiradusią energiją išlieti kūno kultūros arba šokio pamokose, nes pagaliau nustosi iš jų bėgti.

„Kad ir kaip bebūtų keista, aš, lietuvių kalbos mokytoja, šį kartą nerekomenduosiu jokios geros knygos, nes tikiu, kad jai tikrai gali prilygti geras filmas. O kadangi esu nepataisoma kino fanė, bandysiu tuo užkrėsti ir jus.

Pirmiausia norėčiau rekomenduoti 2021 metų Noros Fingscheidt režisuotą kriminalinę dramą „Neatleistina“ („The Unforgivable“), kurioje pagrindinis vaidmuo atiteko žymiajai Sandrai Bullock. Labai stiprus emocine prasme filmas – paveikus, stulbinantis, gaudinantis, sujaušinantis iki širdies gelmių ir dar kartą patvirtinantis – gyvenimas gali būti siaubingai neteisingas. Apie ką filmas? Apie ypatingą seserišką ryšį, apie meilę, kuri nebeįsivaizduojama gilesnė, didesnė labiau besiaukojanti nei čia vaizduojama. Sandra Bullock čia suvaidino vieną geriausių savo vaidmenų – atitolo per mylias nuo jai būdingo komedijose gražuolės stereotipo ir pasinėrė į tamsų, viantvės, ilgesio, laukimo ir kančios kupiną moters, buvusios kalinės, pasaulį. Mielieji, jei dar kyla klausimas, kam reikalinga šeima, pažiūrėkit šią dramą – nebekils Intriguaju – tai vienas iš tų filmų, kurio siužeto vingiai, o tarp jų ir pabaiga, nenuspėjami.

Antrą filmą, kurį rekomenduosiu, siūlau žiūrėti su visa šeima. Nes jis apie ją. Ir apie paauglę, tokią kaip visi paaugliai – siekiančią laisvės, turinčią svajonių, gal kiek nedrąsiai, bet talentingą. Ir dar apie mokytoją, tokį, kokio norėtų visi paaugliai, – talentą surandantį, jį išlukštenantį, padedantį jam augti ir užaugti. Filmo dėmesio centre – mergina Rubė (aktorė Emilia Jones), gyvenanti... kurčėbylių šeimoje. Taip jau nutiko, kad Rubė gimė ir kalbanti, ir girdinti. Ir, nepatikėsite, bet tai gyvenime gali būti nemenka problema... Taigi, jūsų dėmesiui – 2021 metų režisierės Sian Heder drama „Kurčiųjų vaikas“ („Coda“). Ir vėl intriguaju – technologijų milžinė „Apple“ teises platinti šį filmą įsigijo po susižavėjimo kupinų reakcijų internete ir įtemptų varžytinių tarp platintojų. Pranešama, kad už tai „Apple“ sumokėjo rekordinę 25 mln. dolerių sumą. Manau, tai daug ką pasako apie filmo kokybę, o ką jau kalbėti apie krūvą apdovanojimų...

Gero vakaro prie ekrano.“

ŽURNALO KŪRYBINĖ KOMANDA:

KURATORIAI:

Olivija Švelnikaitė

RAŠYTOJAI:

Amelija Morkūnaitė
Arina Duplin
Barbora Butkevičiūtė
Lukas Urbšys
Sofija Dubinskaitė
Olivija Švelnikaitė

FOTOGRAFAI:

Urtė Gimžauskaitė
Meda Balsevičiūtė
Arina Duplin
Simona Stankevičiūtė

REDAKTORĖ:

Sofija Dubinskaitė

ILIUSTRATORIAI IR MAKETUOTOJAI:

Alisa Kovaliova
Jokūbas Mazys

DĖKOJAME:

KORESPONDENTAMS:

Robertui Ramanauskui
Pijui Vasiliauskui

MOKYTOJAMS:

Linai Cholinienei
Robertui Ramanauskui

RĖMĖJAMS:

Direktorei Virginijai E. Navickienei

info@sprendimaiapdailai.lt

Patiko? Paremk ir tu!

NENUGALĖK.
NESIGINK.
NEPASIDUOK.

IKI KITO KARTO!